

smaa Understøttelser, som man hurtigt fandt det fornødent at forhøje ganske klækkeligt.

Madsen-Mygdal: Da den foreliggende Sag forleden var til 1ste Behandling, havde jeg Lejlighed til at udtale, at det var en Fornøjelse at beskæftige sig med den Sag som denne, over for hvilken der kun var een Følelse raadende, nemlig den, at vore gamle Krigere ikke bør lide Nød af den Grund, at de have ofret deres Førlighed i Fædrelandets Tjeneste. Jeg havde endvidere Lejlighed til at vise, hvordan denne Følelse havde givet sig et smukt Vidnesbyrd gennem Tiderne i de betydelige og store Forhøjelser af det oprindelige Tilskud til Invalideforsørgelsen. Efter Finansministerens Opgørelse staa vi jo nu, naar det her foreliggende Lovforslag bliver vedtaget uforandret, ved en Forhøjelse af den oprindelige Invalideforsørgelse med 350 pCt. Det ærede Medlem, som nys talte, sagde, at disse Procent imponerede ham ikke, navnlig i Betragtning af, at den oprindelige Invalideforsørgelse var alt for lav, at den var uanstændig lav, eller jeg ved ikke, hvilket Udtryk han brugte. Det kan gerne være, at den første Forsørgelse var alt for lav — den var for første Klasse 320—400 Kr. Dersom ærede Medlemmer nu ville regne efter, hvad en Forøgelse med 350 pCt. betyder for denne første Afdeling, ville de finde, at Forsørgelsen nu er vokset til at være 1,120—1,400 Kr. Saa meget ville Invaliderne i første Afdeling altsaa faa, naar Lovforslaget vedtages uforandret. 1,400 Kr. er jo dog en ret anstændig Forsørgelse at byde en gammel Menigmand, saa meget mere som Beløbet egentlig er for lavt beregnet, og han i Virkeligheden faar en større Understøttelse. Jeg har i Formiddags gennemgaaet de forskellige Invalidelove og er kommen til det Resultat, at de 25 pCt.s Forhøjelse i 1888 ere glemte. Invaliderne ville altsaa, naar denne Lov vedtages, faa adskilligt mere end det, jeg har nævnt. Hvis de ærede fem Medlemmers Forslag vedtages, ville vi for første Afdelings Vedkommende naa op i Nærheden af 2,000 Kr., ja endog derover. Ved Siden deraf skal jeg nævne, at de gamle Krigere, som ere værst farne, faa et ekstraordinært Tilskud af den ekstraordinære Invalidefond. Jeg synes derfor nok, at den Behandling, som Lovgivningsmagten gennem Tiderne har givet Invaliderne, og den Behandling, som den nu har ytret sin Beredvillighed til at ville give dem i dette Øjeblik, er ret anstændig, ja,

egentlig smuk, saa at vi meget godt kunne være den bekendt, og jeg skønner derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at gaa med til det stillede Ændringsforslag. Og det ogsaa af en anden Grund. Jeg finder nemlig, at det vilde være aldeles urigtigt at gøre Forskel mellem Krigsinvaliderne fra 1848 og dem fra 1864. Krigsinvaliderne fra 1864 ere jo nu i Nærheden af 70 Aar — fra 63 til op imod 70 Aar —, men hvorfor skulle disse 70-aarige gamle Krigere forbigaaes, hvorfor skulle de fra 1848 have særlig Tilskud, som de fra 1864 ikke kunne faa Del i, det er efter min Mening en urimelig Tanke. Ganske vist vilde Summen vokse til 120,000 Kr. ud over det, som Lovforslaget foreslaar, men hvis der overhovedet er nogen rimelig Anledning til at gaa videre, saa bør man ikke vige tilbage af den Grund. Den finansielle Stilling er vel ikke særlig gunstig, men Statskassen taaler dog nok en saadan Merudgift, naar det gælder en saa smuk Sag. Min Hovedindvending er imidlertid den, at det er ikke nødvendigt at foretage nogen Forhøjelse, hvad her bydes er anstændigt og smukt, og der er ingen Grund til at gaa videre. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at det høje Ting stemmer mod de fem Herrer's Ændringsforslag.

Formanden: Jeg giver den højtærede Indenrigsminister Ordet paa Finansministerens Vegne.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Da Finansministeren er optagen i det andet Ting, skal jeg paa hans Vegne udtale, at Finansministeren maa fraraade det høje Ting at vedtage det her stillede Ændringsforslag. Det, som Regeringen har foreslaaet i det fremsatte Lovforslag, en Forhøjelse med 25 pCt. af alle Krigsinvaliders Forsørgelse, er det samme, som gentagne Gange før er sket, sidst ved Loven af 27. Februar 1897. Regeringen formener, at det stillede Forslag giver en god og rigelig Forhøjelse, og ser ikke tilstrækkelig Grund til, at man nu i Modsætning til tidligere Afgørelser af Regering og Rigsdag skulde indføre et nyt Princip ved at gøre Forskel og det en saa væsentlig Forskel paa Krigsinvaliderne fra 1848—1850 og dem fra 1864.

Rambusch: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af de Tal, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremførte, idet de ganske